

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Secunda secundae Summa Theologiae

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

1 Vtrum de prudentia fuerit dandum aliquod præceptum inter præcepta decalogi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72772](#)

QVAEST. LVI. R

liter opprimit rationem, ne prodeat in actu. In predi-
ctis autem viis aliquis vius rationis est, licet inordinatus: unde prædicta via non oriuntur directe ex
luxuria. Quod autem Philosophus Venerem do-
losam appellat, hoc dicitur secundum quandam si-
militudinem, in quantum, scilicet hominem subito
surripit, sicut & in dolis agitur: non tamen per astu-
tias, sed magis per violenter concupiscentias, & de-
lectationis. Unde & subdit, quod Venus furatur in-
tellectum multum sapientis.

A S E C V N D V M dicendum, quod ex insidijs agere, ad quan dam pufillanimitatem pertinet videatur. Magnanimus enim in omnibus vult manifestus esse, vt *Philosophus*. dicit in 4. Ethico. & ideo quia superbia quadam similitudinem magnanimitatis habet, vel fingit, inde est, quod non directe lex superbia huiusmodi via oruntur, quae virtutum fraude, & dolo. Magis autem hoc pertinet ad auaritiam, que propriam virtutem querit, parvipendens excellentiam.

A D T E R T I U M dicendum, quod ira habet subi-
tum motum. Vnde precipitanter agit, & absque con-
filio, quo virtutur praedicta virtus, licet inordinate.
Quod autem aliqui infideli virtutem ad cades aliorum, non
puenit ex ira, sed magis ex odio: qui iracudens appetit
esse manifestus in nocendo, ut dicitur Philo in 2. Rhet.

Q V A E S T I O L V I .

*De præceptis pertinentibus ad prudentiam, in
duos articulos diuisa.*

DEINDE considerandum est de præceptis pertinentibus ad præudentiam.

Et circa hoc quæ suntur duo
Primò De præsentis pertinenti

¶ Primo, De præceptis pertinentibus ad prudentiam.
¶ Secundò, De præceptis pertinentib^z ad vitia opposita.

Secundo, De peccatis pertinentibus ad vitia oppida.

ARTICVLVS PRIMVS.

*Vtrum de prudentia fuerit dandum aliquod præceptum
inter præcepta decalogi.*

AD PRIMVM sic proceditur. Videlur, quod de prudenter fuerit dādum aliquod praeceptū inter praecepta decalogi. De principaliori, n. virtute principaliora precepta dari debent: sed principaliora praecepta legis sunt precepta decalogi: cū ergo prudenter sit principalior inter virtutes morales, videntur quod de prudenter fuerit dādum aliquod praeceptum inter praecepta decalogi.

T2 Præt. In doctrina euangelica continetur lex maxime quantū ad præcepta decalogi : sed in doctrina euangelica datur præceptum de prudentia , ut Matt. 10. Estote prudentes sicut serpentes: ergo inter præce-

pta decalogi debuit præcipi adiutorius prudentiæ,
¶ 3 Præt. Alia documenta veteris testamenti ad præ-

cepta decalogi ordinantur: unde & Malach. viiiimo, dicitur. Mementote legis Moysi serui mei, quā man-
dauī ei in Horeb: sed in aliis documentis veteris te-

dari ei in florebo; sed in annis documentis, veteris
flamenni dantur precepta dei prudentia, sicut Prou. 3.
Ne innitaris prudentie tue, & infra 4.c. Palpebrae tue
precedat gressus tuos; ergo & in lege debuit aliquid
preceptum de prudentia dari, & precepit inter pre-
cepta decalogi.

SED CONTRARIVM patet enumeranti præcepta decalogi.

R E S P O N. Dicendum, quod sicut supra dictum est, cum de preceptis ageretur, precepta decalogis si-

三

cut data sunt omni populo, ita etiam
matione omnium, quasi ad naturam
tinctentia. Principue autem sunt de dictis
naturalis finis humanae vita, qui se
dis sicut principia naturaliter cogniti-
vius, ut ex supra dictis patet. Prudentia
creasim, sed circa ea que sunt ad hoc
dictum est; & ideo non fuit conuenienter
cepta decalogi aliquod precepti posse
dantem pertinens directe, ad quae
praecepta decalogi pertinent, secundum
est directiva omnium virtutum operum.

A D P R I M U M ergo dicendum, quo
denta sit simpliciter principia omnia
tutibus moribus, iustitia tamen pri-
cipit rationem debiti, quod requiri-
ut supra dictum est; & ideo principia
gis, quae sunt praecepta decalogi, magis
iustitiam, quamlibet ad prudentiam perti-
nentiam.

A D S E C U N D U M dicendum, quod
euangelica est doctrina perfectionis, &
quod in ipsa perfecte instrueretur
quaer pertinent ad rectitudinem inter
fusae sint ea, quae sunt ad finem. En-
tuit in doctrina euangelica etiam
cetera.

AD TERTIVM dicendum, quod
Extrina ueteris testamenti ordinatio-
calogii, ut ad finem: ita citam conuen-
tientibus documentis testamen-
tis instruerentur de acto prouide-
ntia, quae sunt ad finem.

ARTICVLIS II

Vtrum in veteri lege fuerint conuenientia proposita de iuriis oppositis predictis

AD SECUNDVM sic procedut. Viteri lege fuerint inconveniens
bituia proposita de uitii oppositio
nuntur, prudenter non minus ut
etiam oppositione ad ipsa, sicut imprae
cius, quia illa, que cum ipsa simili
ficiat astutia, & que ad implantationem
prohibentur in lege, dicitur. Leta
luminam proximo tuo. & Dic. Non
faccio tu dueris pondere animos
& de illis uitii, que direcere opponunt
aliqua præcepta prohibita da occu
To. Præt. In multis aliis rubriis pro
emptione, & uenditione, inconveniens
dem in foliis emptionis, & uenditionis
To. Præt. Adem rō est praecipuum
& prohibendum acum iuri propon
tie non inuenientur in lege proposita
opposita uitia debetur in lege pro
posita.

RESPON. Dicendum, quod iustitia maxime respicitur ad preceptum: quia ultimatum alteri, ut infra dicitur, ad excusorum maximam committit, et iustitia, ut dictum est, perficit, ut precepta prohibita dicuntur, et inquisitio, et curiose altius, & iniquitatem sicut cum dolo, & fraude aliquam iningerit, vel eius bona surripit.

AD FR.